

Ευρήματα στη θέση Χάλκα Μπουνάρ της Βουλγαρίας

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Τρίτη, 14 Δεκέμβριος 2010 12:48 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 14 Δεκέμβριος 2010 12:57

Νομίσματα του Φιλίππου Β΄, του Σεύθη Γ΄, του Λυσίμαχου, του Κάσσανδρου και του Δημήτριου Πολιορκητή σε ένα λάκκο λατρευτικών προσφορών στη Βουλγαρία! Η ανασκαφή που διεξάγεται από το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού σε συνεργασία με το Αρχαιολογικό Ινστιτούτο της Ακαδημίας Επιστημών της Βουλγαρίας στη θέση Χάλκα Μπουνάρ

(βορειοανατολικά της Φιλιππούπολης και νοτιοδυτικά της Σευθόπολης), μία περιοχή στην οποία κατά την αρχαιότητα εξαπλώνονταν οι Οδρύσαι Θράκες δείχνει ότι οι άνθρωποι που κατοικούσαν εκεί στα τέλη του 4ου και τις πρώτες δεκαετίες του 3ου αιώνα π.Χ. ήταν σε συνεχή επαφή με τη Μακεδονία και τις ελληνικές αποικίες της Θράκης. Στάχτη με μεγάλες ποσότητες κεραμικής (ντόπιας αλλά και εισηγμένης από την Ελλάδα) καθώς και ειδώλια βρέθηκαν επίσης μέσα στο λάκκο. Τα ευρήματα αυτά και πολλά ακόμη πρόκειται να παρουσιάσουν σήμερα στο Κέντρο Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος» οι αρχαιολόγοι δρ Μιλένα Τόνκοβα από βουλγαρικής πλευράς και δρ

Αθανάσιος Σίδερης

προϊστάμενος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού.

Η Χάλκα Μπουνάρ εντοπίστηκε το 1999 τυχαία στη διάρκεια αγροτικών εργασιών, όπως γρήγορα έγινε αντιληπτό όμως η θέση αυτή κατοικήθηκε από την Ύστερη Νεολιθική περίοδο έως τα Ρωμαϊκά χρόνια. Μεταξύ των ευρημάτων μάλιστα περιλαμβάνονται σημαντικές οικίες και οικοσκευή του νεολιθικού πολιτισμού Καράνοβο (μέσα 6ης χιλιετίας π.Χ.), κεραμικοί κλίβανοι, εργαλεία, κεραμική και νομίσματα της Πρώιμης Ελληνιστικής εποχής

(323-270 π.Χ.).

Σύμφωνα με τους αρχαιολόγους αυτή η ελληνιστική μπορεί να λειτουργούσε και ως εμπορικός σταθμός, ακριβώς όπως και η γειτονική της Πίστυρος. Και ο λόγος είναι ότι στην αρχαιότητα βρισκόταν σχεδόν ακριβώς πάνω στη διασταύρωση

δύο μεγάλων ρωμαϊκών δρόμων, οι οποίοι πιθανότατα ακολουθούσαν την πορεία παλαιότερων οδών επικοινωνίας της Κλασικής και Ελληνιστικής εποχής. Η μία από αυτές τις οδούς συνέδεε τα δυτικά Βαλκάνια με τις ακτές του Εύξεινου Πόντου

και το Βυζάντιο (μέσω της Serdica και της Φιλιππούπολης), ενώ η άλλη ένωνε τις αιγαιακές ακτές (Αβδηρα και Μεσημβρία μέσω Ροδόπης) με τη Σευθόπολη, την πρωτεύουσα του βασιλιά των Θρακών Σεύθη Γ'. Να σημειωθεί ότι σήμερα η κοντινότερη σύγχρονη μεγάλη πόλη είναι η Στάρα Ζαγόρα, η οποία ταυτίζεται με τη ρωμαϊκή Augusta Traiana.

Βιοτεχνικές δραστηριότητες όπως η κεραμική (εντοπίστηκαν τέσσερις κεραμικοί κλίβανοι για ψήσιμο αγγείων) αλλά και οικιακή υφαντουργία (λόγω της ύπαρξης μεγάλου αριθμού βαριδιών αργαλειού) φανερώνουν τις ασχολίες των κατοίκων. Σημαντικά όμως είναι και τα εισηγμένα ελληνικά αγγεία: εμπορικοί αμφορείς για μεταφορά κρασιού, κυρίως από την Κνίδο της Μικράς Ασίας, αλλά και των μικροί μελαμβαφείς κάνθαροι, μικρά ποτήρια κρασιού δηλαδή που εντοπίστηκαν σε πολυάριθμα θραύσματα κυρίως. Έχουν εντοπισθεί όμως και μεταλλικά εργαλεία καθώς και λίγες χάλκινες πόρπες.

Παρ' όλο λοιπόν που οι γνώσεις μας για τη διείσδυση του ελληνικού στοιχείου στο εσωτερικό της Θράκης παραμένουν εξαιρετικά περιορισμένες οι αρχαιολόγοι ελπίζουν ότι με την έρευνα θα μπορέσουν να φωτίσουν το ρόλο που διαδραμάτισε η ελληνική επιρροή στον πλέον εξελληνισμένο λαό από τους γειτονικούς των αρχαίων Ελλήνων, πέρα από τις ήδη γνωστές αποικίες των ακτών του Εύξεινου Πόντου.

Πηγή: Το Βήμα